

и неослабно подвизаваніе отъ да бди самъ надъ се-бе, като отхвърля отъ сръдце-то си всяко неза-конно желаніе и помышленіе, и всяко пристрастіе камъ земны предмети, и непрѣстанно да пази въ сръдце-то си памятованіе за Бога и Господа Иисуса Хріста съ вѣрж и любовь.

П. П. Що обѣщава Господь на чисти-шы съ сръдце-шо?

П. Това, че тиі Бога узрятъ.

П. Какъ трѣбва да разумѣваме шова обѣщаніе?

О. Слово Божіе уподобява чловѣческо-то сръдце на око-то, и придава на съвршени-ты Хрістіаны просвѣщенны очи на сръдце-то. Ефес. 1, 18. Какъ-то чисто-то око е способно да види свѣтлинж: така чисто-то сръдце е способно да съзерцае Бога. А понеже Божіе-то лицезрѣніе е источникъ на вѣчно-то Блаженство: то обѣщаніе да гядамы Бога, е обѣщаніе отъ высокж стьпень на вѣчно Блаженство.

ЗА СЕДМЖ-ТЖ ЗАПОВѢДЬ НА БЛАЖЕНСТВО-ТО.

П. Коя е седма-ша заповѣдь Господня за Блаженство?

О. Кой-то желяжтъ Блаженство, трѣбва да бж-дѣтъ „миротворцы.“

П. Какъ трѣбва да исижляваме шжж запо-вѣдь?

О. Мы трѣбва да постжпями съ всицкы дру-желюбно и да не подаваме причинж за несжгласіе; ако ся случи нѣкое несжгласіе да ся стараемъ вся-какъ да го прѣкращавамы, дору съ устжпаніе на наше-то право, само ако това не е противно на длж-жность-тж и никому не вредно; да ся стараемъ и